

Arrest

nr. 298 391 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VANDENBROUCKE &
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE & H. BOURRY en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger afkomstig uit Shiraz/Iran. U huwde op 17 mehr 1394 (Perzische kalender, omgezet naar westerse kalender 9 oktober 2015) met A. F. (...), bijgenaamd S. (...). Jullie woonden samen in Shiraz waar jullie zowel een meubelzaak als een schoenwinkel uitbaatten. Ongeveer een maand na uw huwelijk ontvluchtte uw broer M. (...) ((...)) Iran omdat hij bekeerd was. Hij vluchtte naar België waar hij als vluchteling erkend werd. Een aantal dagen voor 26 azar 1397

(17 december 2018) belde M. (...) u vanuit een kerk in Kuurne op waarbij hij samen met andere kerkgangers voor u begon te bidden. U was door dit gebeuren helemaal van slag. Op 26 azar 1397 (17 december 2018) verklaarde u aan M. (...) dat u geloofde en u als christen door het leven wou gaan. Vanaf dat ogenblik voelde u zich bekeerd tot het Christendom. U begon tegen uw nicht Ma. (...), bij wie er kanker was vastgesteld, over het christendom te vertellen waardoor zij zich op 15 ordibehesht 1398 (5 mei 2019) ook bekeerde tot het christendom. U begon christelijke sessies te houden in uw meubelwinkel. Op donderdag 11 mehr 1398 (3 oktober 2019) vernam u telefonisch van An. (...), een medewerkster van u, dat leden van het Ettelaat (ministerie van informatie) uw meubelzaak waren binnen gevallen. Na het horen van dit nieuws dook u en uw echtgenoot onder in Galat. Op 12 mehr 1398 (4 oktober 2019) vielen leden van het Ettelaat ook uw ouderlijke woning binnen. Na een verblijf van één dag in het onderduikadres in Galat vertrok u met uw echtgenoot naar Tabriz van waaruit u verder reisde naar Turkije waar u op 15 mehr 1398 (7 oktober 2019) aankwam. Een smokkelaar regelde voor u een vals Russisch paspoort waarmee u naar Slowakije kon reizen. Net voor uw vlucht deelde de smokkelaar u mee dat uw echtgenoot niet met u mee kon reizen waardoor u alleen een vlucht naar Bratislava/Slowakije nam. Uw echtgenoot bleef achter in Turkije. U reisde vanuit Slowakije verder naar België waar u op 28 november 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Op 23 maart 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen met de Iraanse autoriteiten niet aannemelijk kon maken. U tekende op 9 april 2021 beroep aan tegen deze beslissing. Op 18 oktober 2021 werd uw beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen. Op 15 maart 2022 diende u zonder België verlaten te hebben een tweede verzoek om internationale bescherming in. U stelde naar aanleiding van uw tweede verzoek dat uw schoonfamilie het u kwalijk neemt dat uw echtgenoot door u toedoen bekeerd is, dat u door een rechtbank in Iran werd opgeroepen omdat u propaganda tegen het Iraanse regime op uw sociale media verspreidt en dat de politie in esfand 1400 (februari/maart 2022) een huiszoeking uitvoerde in uw ouderlijke woning. Op 25 augustus 2022 nam het CGVS een beslissing tot niet ontvankelijkheid omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw problemen in Iran. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Op 15 september 2022 diende u zonder België verlaten te hebben een derde verzoek om internationale bescherming in. Naar aanleiding van uw derde verzoek verklaart u dat uw problemen die u in het verleden reeds vertelde nog steeds actueel zijn, dat uw schoonfamilie uw ouders lastig valt omdat ze niet kan verkroppen dat u bekeerd bent en wil dat u terugkeert naar uw echtgenoot, dat uw ouders omwille van deze ruzies verhuisd zijn, dat uw echtgenoot in Turkije een tweede huwelijke is aangegaan en eist dat u zich bij hem in Turkije zou voegen en dat u sinds de dood van Mahsa Amini deelneemt aan betogingen in België. Voorts verklaarde u dat u tijdens een feest tegen racisme in Moeskroen gedanst heeft, u aan conventies over recente gebeurtenissen in Iran deelneemt en rond mei 2023 een interview gaf aan televisiezender Notélé waar u sprak over jongeren die in Iran protesteren tegen het regime aldaar.

Ter staving van uw derde verzoek legde u volgende documenten neer: foto's en video's van uw activiteiten in België, een usb-stick met bijkomende foto's en video's van uw activiteiten in België, een attest van VZW Refu interim waarin staat dat u een actieve vrijwilliger voor de organisatie bent en een attest van een dokter in de geneeskunde d.d. 27 januari 2023 waarin staat dat u behoefte heeft aan psychologische opvolging omwille van de vermoedelijke aanwezigheid van post traumatische stress die tot ernstige angstaanvallen leidt.

Na het persoonlijk onderhoud maakte u via mail bijkomend nog printscreens van Instagrampagina's over waarmee u wilt aantonen dat uw echtgenoot in Turkije verblijft, hij er hertrouwd is en dat u medebeheerder bent van een Instagrampagina.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaarde opnieuw dat u aan diabetes lijdt en problemen heeft met uw schildklier en longen (verklaring volgend verzoek; vraag 13). Bijkomend legde u een attest van een arts neer (doc 3) waarin staat dat u omwille van het vermoeden van aanwezige post traumatische stress die leidt tot ernstige angstaanvallen behoefte heeft aan psychologische opvolging. Er dient echter opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat deze medische en/of psychologische problemen u zouden verhinderen om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Dit bevestigde u zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ d.d. 19 september 2022, vraag 1). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure

redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen met de Iraanse autoriteiten. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard aangezien uw verklaringen in het verlengde lagen van uw verklaringen die u reeds bij uw eerste verzoek afgelegd had en omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen dat u door een rechtbank in Iran werd opgeroepen omdat u propaganda tegen het Iraanse regime op uw sociale media verspreid zou hebben en dat de politie in esfand 1400 (februari/maart 2022) een huiszoeking uitvoerde in uw ouderlijke woning. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Zo verklaart u in het kader van uw derde verzoek dat u nog steeds naar de kerk gaat (verklaring volgend verzoek; vraag 18). Echter wil dit niet zeggen dat deze activiteiten zouden ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. De conclusies inzake uw voorgehouden bekering getrokken bij uw vorige verzoeken gelden aldus nog steeds. Gezien er aan uw bekering geen geloof kan worden gehecht kan er evenmin nog geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw echtgenoot zich omwille van uw bekering bekeerde tot het christendom en hij daarom samen met u naar Turkije diende te vluchten of dat uw schoonfamilie u als een bekeerling zou beschouwen (verklaring volgend verzoek 21 & CGVS volgend verzoek, p5). Dat uw schoonfamilie uw familie onder druk zet omdat zij willen dat u terugkeert naar uw echtgenoot (verklaring volgend verzoek; vraag 21 & CGVS volgend verzoek p3) is bovendien volledig in tegenspraak met uw verklaringen die u in het kader van uw tweede verzoek aflegde, namelijk dat uw schoonouders wouden dat uw echtgenoot van u zou scheiden en zij tegen uw ouders vertelden dat zij een scheiding zouden regelen (DVZ vragenlijst tweede verzoek; vraag 16), waardoor er evenmin aan problemen met schoonouders in Iran enig geloof kan worden gehecht.

Voorts verklaart u dat uw echtgenoot in Turkije woont en hij er een tweede huwelijk is aangegaan met een Turkse vrouw, iets wat u staft met printscreens van Instagramaccounts waarop het huwelijk van S. M. (...), uw echtgenoot en een vrouw genaamd B. (...) te zien is (doc5). Dat uw echtgenoot niet van u zou willen scheiden, u zou bedreigen en van u zou eisen dat u naar hem in Turkije terugkeert om er samen met hem en zijn nieuwe echtgenote te gaan wonen (verklaring volgend verzoek; vraag 14 & 17 & CGVS volgend verzoek, p4 en p6) zijn echter loze beweringen waarvan u geen enkel begin van bewijs neerlegt. Zo maakte u enkel een conversatie met uw echtgenoot d.d. 5 augustus 2022 over waarin u hem verwijt en zegt dat u hem nooit meer wilt zien (doc 6). Nergens uit deze conversatie blijkt dat uw echtgenoot wil dat u terug bij hem gaat wonen, integendeel. Bovendien beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat polygamie in Turkije niet wordt toegestaan en als een misdaad wordt beschouwd waardoor het onaannemelijk is dat uw echtgenoot van u zou eisen om in Turkije bij hem en zijn nieuwe echtgenote te komen wonen of dat hij niet van u zou willen scheiden. Zelfs al zou er geloof kunnen gehecht worden aan het feit dat uw echtgenoot niet van u wil scheiden, dan nog dient te worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u bij een terugkeer naar Iran de echtscheidingsprocedure niet zou kunnen in gang zetten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat hoewel vrouwen discriminatie kunnen ondervinden bij een echtscheiding, het evenwel niet onmogelijk is voor een vrouw om deze te initiëren en deze te bekomen.

Daar waar u verklaart dat u politieke activiteiten heeft in België dient er op gewezen te worden dat u over een beperkt politiek profiel beschikt. Zo verklaarde u tijdens uw eerste verzoek dat u in Iran of België nooit politieke activiteiten heeft gehad (eerste verzoek, CGVS 1, p15). Dat u pas sinds de dood van Mahsa Amini (16 september 2022) –en dus na de weigeringsbeslissing in het kader van uw tweede verzoek– politieke activiteiten in België begon uit te oefenen (CGVS volgend verzoek, p8) komt dan ook uiterst

opportunistisch over. Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen of uit de door u neergelegde foto's en video's (doc 1 en 4) dat u tijdens de vijftal demonstraties waar u aan deelnam (CGVS volgend verzoek, p8) meer was dan een gewone deelnemer. U sprak er niet met de pers, noch gaf u er een speech (CGVS volgend verzoek, p9-10).

Uit het gegeven dat u medebeheerder zou zijn van een Instagram- en Telegramgroep waarin mensen zitten die sinds de dood van Mahsa Amini aan demonstraties deelnemen en waarin er over politiek wordt gesproken (CGVS volgend verzoek, p9), kan er mede gezien het beperkt aantal leden in deze groepen – u legde een printscreen (doc 5) neer waaruit blijkt dat de Instagramgroep slechts 275 volgers telt en verklaarde dat de telegramgroep uit ongeveer 8 à 9 personen bestaat (CGVS volgend verzoek, p9)- evenmin afgeleid worden dat u een prominente (politieke) rol speelt. Nazicht van uw eigen facebook ([https://www.facebook.com/\(...\)](https://www.facebook.com/(...))) en Instagram account ([https://www.instagram.com/sanaz\(...\)/](https://www.instagram.com/sanaz(...)/)), waarop u religieuze en politieke boodschappen plaatst (CGVS, p8), leert dat u op deze accounts het pseudoniem/bijnaam 'Sanaz (...)' gebruikt en u er respectievelijk slechts 819 en 517 vrienden/volgers op heeft, wat verder uw beperkte (zichtbare) profiel in België aantoont. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw bekering tot het christendom en het opportunistische karakter van uw politieke activiteiten in België kan er dan ook van u verwacht worden dat u de religieuze en politiek geïnspireerd post die er op terug te vinden zijn bij een terugkeer naar Iran verwijderd.

Wat betreft het interview dat u bij Notélé –een regionale televisiezender uit Picardisch Wallonië- had, dat op hun website terug te vinden is ([https://www.notele.be/\(...\)](https://www.notele.be/(...))) en waarin u zegt dat u christen bent geworden, u de reactie van de Iraanse autoriteiten op recente protesten afkeurt en u Assadollah Assad, de man die in een gevangenenruil tussen België en Iran met Olivier Vandecasteele werd geruild als terrorist omschrijft, dient er vooreerst op gewezen te worden dat er tijdens dit interview enkel uw bijnaam 'Sanaz' (CGVS, p8) wordt gebruikt, waardoor uw echte identiteit verborgen blijft. Bovendien toont u op geen enkele wijze aan dat u omwille van uw politieke activiteiten in België bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten, noch beschikte u zelf over concrete aanwijzingen dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw politieke activiteiten in België (CGVS volgend verzoek, p11). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusiran.surveillancevandediasporadoordeiraanseauteuriteiten20230510.pdf>, blijkt verder dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Quod non in casu.

Voor de volledigheid kan er nog op gewezen worden dat uit uw verklaringen dat u één keer tijdens een feest tegen racisme in Moeskroen heeft gedanst (CGVS, p11), evenmin afgeleid kan worden dat u over een verhoogd risicoprofiel zou beschikken waardoor u in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou (kunnen) komen.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Het attest van VZW Refu toont immers aan dat u een vrijwilliger voor de organisatie bent, niets meer en niets minder.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van de onderzoekplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat er geen elementen voorhanden zijn die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van haar vorige verzoeken dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in haar hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt, dat uit niets blijkt dat de in het door haar aangebrachte medisch attest vermelde medische en/of psychologische problemen haar zouden verhinderen om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de asielpprocedure, dat bijgevolg de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort blijft gelden, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2023 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 28 november 2019 door verwerende partij bij beslissing van 23 maart 2021 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Er werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen met de Iraanse autoriteiten. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 262 360 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 18 oktober 2021, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Inzake het tweede verzoek van verzoekende partij van 15 maart 2022 werd door verwerende partij op 25 augustus 2022 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen omdat door verzoekende partij geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Verzoekende partij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige verzoeken, meer bepaald haar problemen in Iran wegens haar bekering.

Daarnaast haalt zij aan dat zij sinds de dood van Mahsa Amini deelneemt aan betogingen in België, dat zij tijdens een feest tegen racisme in Moeskroen gedanst heeft, dat zij aan conventies over recente gebeurtenissen in Iran deelneemt en dat zij rond mei 2023 een interview gaf aan televisiezender Notélé waar zij sprak over jongeren die in Iran protesteren tegen het regime aldaar. Ten slotte stelt zij nog dat haar echtgenoot in Turkije een tweede huwelijk is aangegaan en eist dat zij zich bij hem in Turkije zou voevoegen (notities CGVS, p. 3-4, 8, 10-11).

Ter staving van haar derde verzoek legt verzoekende partij foto's en video's van haar activiteiten in België, een usb-stick met bijkomende foto's en video's van haar activiteiten in België, een attest van VZW Refu Interim waarin staat dat zij een actieve vrijwilliger voor de organisatie is, een attest van een dokter in de geneeskunde d.d. 27 januari 2023 waarin staat dat zij behoefte heeft aan psychologische opvolging omwille van de vermoedelijke aanwezigheid van posttraumatische stress die tot ernstige angstaanvallen leidt en printscreens van Instagrampagina's (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) neer.

2.2.6. De Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Waar verzoekende partij opnieuw duidt op haar bekering en de hieruit voortvloeiende problemen in Iran alsook haar kerkgang in België, wijst de Raad erop dat in dit verband in de bestreden beslissing dienstig het volgende wordt gemotiveerd: *“Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen met de Iraanse autoriteiten. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard aangezien uw verklaringen in het verlengde lagen van uw verklaringen die u reeds bij uw eerste verzoek afgelegd had en omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen dat u door een rechtbank in Iran werd opgeroepen omdat u propaganda tegen het Iraanse regime op uw sociale media verspreid zou hebben en dat de politie in esfand 1400 (februari/maart 2022) een huiszoeking uitvoerde in uw ouderlijke woning. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.*

Zo verklaart u in het kader van uw derde verzoek dat u nog steeds naar de kerk gaat (verklaring volgend verzoek; vraag 18). Echter wil dit niet zeggen dat deze activiteiten zouden ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. De conclusies inzake uw voorgehouden bekering getrokken bij uw vorige verzoeken gelden aldus nog steeds. Gezien er aan uw bekering geen geloof kan worden gehecht kan er evenmin nog geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw echtgenoot zich omwille van uw bekering bekeerde tot het christendom en hij daarom samen met u naar Turkije diende te vluchten

of dat uw schoonfamilie u als een bekeerling zou beschouwen (verklaring volgend verzoek 21 & CGVS volgend verzoek, p5). Dat uw schoonfamilie uw familie onder druk zet omdat zij willen dat u terugkeert naar uw echtgenoot (verklaring volgend verzoek; vraag 21 & CGVS volgend verzoek p3) is bovendien volledig in tegenspraak met uw verklaringen die u in het kader van uw tweede verzoek aflegde, namelijk dat uw schoonouders wouden dat uw echtgenoot van u zou scheiden en zij tegen uw ouders vertelden dat zij een scheiding zouden regelen (DVZ vragenlijst tweede verzoek; vraag 16), waardoor er evenmin aan problemen met schoonouders in Iran enig geloof kan worden gehecht."

Betreffende het tweede huwelijk dat haar echtgenoot in Turkije aanging, haar bewering dat haar echtgenoot zou willen dat zij hem in Turkije zou vervoegen en niet van haar zou willen scheiden, treedt de Raad verwerende partij bij in volgende pertinente bevindingen: *"Voorts verklaart u dat uw echtgenoot in Turkije woont en hij er een tweede huwelijk is aangegaan met een Turkse vrouw, iets wat u staaft met printscreens van Instagramaccounts waarop het huwelijk van S. M. (...), uw echtgenoot en een vrouw genaamd B. (...) te zien is (doc5). Dat uw echtgenoot niet van u zou willen scheiden, u zou bedreigen en van u zou eisen dat u naar hem in Turkije terugkeert om er samen met hem en zijn nieuwe echtgenote te gaan wonen (verklaring volgend verzoek; vraag 14 & 17 & CGVS volgend verzoek, p4 en p6) zijn echter loze beweringen waarvan u geen enkel begin van bewijs neerlegt. Zo maakte u enkel een conversatie met uw echtgenoot d.d. 5 augustus 2022 over waarin u hem verwijt en zegt dat u hem nooit meer wilt zien (doc 6). Nergens uit deze conversatie blijkt dat uw echtgenoot wil dat u terug bij hem gaat wonen, integendeel. Bovendien beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat polygamie in Turkije niet wordt toegestaan en als een misdaad wordt beschouwd waardoor het onaannemelijk is dat uw echtgenoot van u zou eisen om in Turkije bij hem en zijn nieuwe echtgenote te komen wonen of dat hij niet van u zou willen scheiden. Zelfs al zou er geloof kunnen gehecht worden aan het feit dat uw echtgenoot niet van u wil scheiden, dan nog dient te worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u bij een terugkeer naar Iran de echtscheidingsprocedure niet zou kunnen in gang zetten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat hoewel vrouwen discriminatie kunnen ondervinden bij een echtscheiding, het evenwel niet onmogelijk is voor een vrouw om deze te initiëren en deze te bekomen."*

Verder oordeelt de Raad dat ook de door verzoekende partij aangehaalde politieke (en religieuze) activiteiten in België allerminst van die aard zijn dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vooreerst wordt dienaangaande in de bestreden beslissing dienstig gewezen op haar beperkt politiek profiel alsook het opportunistisch karakter van haar politieke activiteiten: *"Daar waar u verklaart dat u politieke activiteiten heeft in België dient er op gewezen te worden dat u over een beperkt politiek profiel beschikt. Zo verklaarde u tijdens uw eerste verzoek dat u in Iran of België nooit politieke activiteiten heeft gehad (eerste verzoek, CGVS 1, p15). Dat u pas sinds de dood van Mahsa Amini (16 september 2022) – en dus na de weigeringsbeslissing in het kader van uw tweede verzoek- politieke activiteiten in België begon uit te oefenen (CGVS volgend verzoek, p8) komt dan ook uiterst opportunistisch over. Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen of uit de door u neergelegde foto's en video's (doc 1 en 4) dat u tijdens de vijftal demonstraties waar u aan deelnam (CGVS volgend verzoek, p8) meer was dan een gewone deelnemer. U sprak er niet met de pers, noch gaf u er een speech (CGVS volgend verzoek, p9-10)."*

Ook wat betreft haar socialemediaprofielen, waarop zij religieuze en politieke boodschappen plaatst, wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op het beperkte bereik ervan en alsook het opportunistische karakter van zowel haar bekering als haar politieke activiteiten in België waardoor van haar verwacht kan worden dat zij deze boodschappen bij een terugkeer naar Iran verwijdt: *"Uit het gegeven dat u medebeheerder zou zijn van een Instagram- en Telegramgroep waarin mensen zitten die sinds de dood van Mahsa Amini aan demonstraties deelnemen en waarin er over politiek wordt gesproken (CGVS volgend verzoek, p9), kan er mede gezien het beperkt aantal leden in deze groepen –u legde een printscreen (doc 5) neer waaruit blijkt dat de Instagramgroep slechts 275 volgers telt en verklaarde dat de telegramgroep uit ongeveer 8 à 9 personen bestaat (CGVS volgend verzoek, p9)- evenmin afgeleid worden dat u een prominente (politieke) rol speelt. Nazicht van uw eigen facebook ([https://www.facebook.com/\(...\)](https://www.facebook.com/(...))) en Instagram account ([https://www.instagram.com/sanaz\(...\)/](https://www.instagram.com/sanaz(...)/)), waarop u religieuze en politieke boodschappen plaatst (CGVS, p8), leert dat u op deze accounts het pseudoniem/bijnaam 'Sanaz (...)' gebruikt en u er respectievelijk slechts 819 en 517 vrienden/volgers op heeft, wat verder uw beperkte (zichtbare) profiel in België aantoon. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw bekering tot het christendom en het opportunistische karakter van uw politieke activiteiten in België kan er dan ook van u verwacht worden dat u de religieuze en politiek geïnspireerd post die er op terug te vinden zijn bij een terugkeer naar Iran verwijdt."*

Inzake haar interview bij een regionale televisiezender genaamd 'Notélé', wordt voorts nog volgende pertinente vaststelling gedaan in de bestreden beslissing: *"Wat betreft het interview dat u bij Notélé –een regionale televisiezender uit Picardisch Wallonië- had, dat op hun website terug te vinden is ([https://www.notele.be/\(...\)](https://www.notele.be/(...))) en waarin u zegt dat u christen bent geworden, u de reactie van de Iraanse autoriteiten op recente protesten afkeurt en u Assadollah Assad, de man die in een gevangenuitwisseling tussen België en Iran met Olivier Vandecasteele werd geruild als terrorist omschrijft, dient er vooreerst op gewezen te worden dat er tijdens dit interview enkel uw bijnaam 'Sanaz' (CGVS, p8) wordt gebruikt, waardoor uw echte identiteit verborgen blijft."*

Bovendien blijkt uit de door verwerende partij aangebrachte *"COI Focus"* betreffende *"Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten"* van 10 mei 2023 (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 5) dat de Iraanse autoriteiten doorgaans weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze informatie stelt dat naar het thuisland terugkerende Iraniërs doorgaans geen problemen ondervinden, dat illegaal vertrek hooguit resulteert in een boete of een voorwaardelijke gevangenisstraf, dat geen berichtgeving wordt gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming uit Europa die na terugkeer problemen ondervonden hebben met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts evenmin melding maken van grote problemen desbetreffend en dat het eerder personen zijn met een verhoogd risicoprofiel – *quod non in casu* – die in de belangstelling staan van voormelde autoriteiten. Verzoekende partij toont dan ook op geen enkele wijze aan dat zij omwille van haar religieuze en/of (beperkte) politieke activiteiten in België bij terugkeer naar Iran dreigt geviséerd te worden door de Iraanse autoriteiten.

Wat nog het gegeven betreft dat zij één keer tijdens een feest tegen racisme in Moeskroen heeft gedanst, treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat hieruit evenmin kan worden afgeleid dat verzoekende partij over een verhoogd risicoprofiel zou beschikken waardoor zij in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou (kunnen) komen.

Ook het attest van VZW Refu doet geen afbreuk aan het voorgaande, nu hieruit louter blijkt dat verzoekende partij een vrijwilliger voor de organisatie is, niets meer en niets minder.

In het verzoekschrift worden geen concrete elementen aangebracht die van aard zijn hierop een ander licht te werpen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. Waar verzoekende partij overigens stelt dat haar niet verweten kan worden te lang gewacht te hebben om een nieuw verzoek in te dienen en dat het voorts kennelijk onredelijk is om de door haar voorgelegde stukken louter omwille van hun gesolliciteerd karakter niet in aanmerking te nemen, merkt de Raad op dat nergens in de bestreden beslissing gerept wordt over de laattijdigheid van haar verzoek noch over het gesolliciteerd karakter van bepaalde stukken. Derhalve missen deze argumenten feitelijke grondslag. In zoverre dit verweer betrekking heeft op motieven waarop de beslissingen inzake haar eerdere verzoeken steunen, herhaalt de Raad dat verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer heeft met betrekking tot haar vorige verzoeken en dat verzoekende partij onderhavig beroep niet kan gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

Voorts wordt in het verzoekschrift nog gewezen op de algemene situatie in Iran, in het bijzonder voor bekeerde moslims en vrouwen. Dergelijke loutere verwijzing naar de algemene situatie in haar land van herkomst kan evenwel niet worden geschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Een nood aan internationale bescherming dient immers *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoekende partij echter niet in slaagt.

Ook de aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet dienstig, nu deze individuele gevallen betreft en geen bindende precedentwaarde heeft. De Raad onderstreept dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele wijze dient te worden beoordeeld, waarbij de

verzoeker zijn nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk dient te maken. Verzoekende partij blijft desbetreffend echter manifest in gebreke.

Daar waar verzoekende partij nog stelt geen hoofddoek te willen dragen, wijst de Raad erop dat nergens uit blijkt dat het dragen van dergelijke kledingstukken in hoofde van verzoekende partij aanleiding zou geven tot vervolging of het lijden van ernstige schade. Mede rekening houdend met haar ongeloofwaardige bevonden bekering tot het christendom, blijkt uit niets dat verzoekende partij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Iran vigerende wetten, regels, gebruiken en kledingvoorschriften. De Raad wijst er hierbij op dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en verzoekende partij toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer.

2.2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.8. Per aanvullende nota van 20 november 2023 legt verzoekende partij nog verschillende screenshots neer waarmee zij haar politiek activisme op Instagram lijkt te willen aantonen (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9, bijlage 1). In haar aanvullende nota verwijst zij tevens naar informatie waaruit volgens haar afgeleid kan worden dat het “*zeer waarschijnlijk*” is dat het Iraanse regime haar politieke activiteiten in België en/of op Instagram reeds heeft opgemerkt. Ten slotte duidt zij nog op de algemene situatie in Iran, waarbij zij onder meer verwijst naar de hoofddoekplicht in het land en de situatie aldaar voor vrouwen. Verzoekende partij onderstreept dat zij zich westers kleedt, dat zij geen hoofddoek draagt en politiek actief is. Zij meent dan ook gevaar te lopen bij terugkeer naar Iran.

Per aanvullende nota van 24 november 2023 legt verzoekende partij nog verschillende stukken inzake haar politieke activiteiten op sociale media en haar deelname aan manifestaties in België neer (zie rechtsplegingsdossier, stuk 11, bijlagen 1-8).

De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat het louter gegeven dat verzoekende partij nog steeds deelneemt aan manifestaties en politieke boodschappen plaatst op sociale media geen afbreuk doet aan het eerder vastgesteld opportunistische karakter van haar politieke activiteiten in België en op sociale media. Het gedreven blijven etaleren van haar politiek activisme in België en op sociale media vertoont eveneens duidelijk een opportunistisch karakter dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.

Verder werpt verzoekende partij evenmin een ander licht op de hierboven gedane vaststellingen dat zij slechts over een beperkt politiek profiel beschikt en dat zij ook op sociale media slechts een beperkt bereik heeft.

Wat betreft haar kritische speech op een Perzisch mediakanaal, bemerkt de Raad dat uit de desbetreffende screenshot blijkt dat deze video slechts een relatief beperkt bereik heeft en slechts drie keer opnieuw gedeeld werd. Verder blijkt nog dat beelden van haar tijdens manifestaties verspreid werden door een Perzisch mediakanaal, doch op de neergelegde screenshots wordt verzoekende partij slechts afgebeeld als een gewone deelnemer en verder blijkt uit niets dat hierbij haar naam wordt vermeld. Aangaande de beelden van haar tijdens een manifestatie waarop zij ook het woord nam en de foto van haar samen met de echtgenote van de (voormalige) kroonprins van Iran, bemerkt de Raad dat blijkens de screenshots deze beelden/foto geplaatst werden op haar eigen socialemediaprofiel, dat slechts een beperkt bereik heeft.

Gelet op voorgaande bevindingen, acht de Raad de kans dan ook uiterst klein dat de politieke activiteiten van verzoekende partij reeds in het vizier kwamen van de Iraanse autoriteiten, laat staan dat deze laatste haar zouden beschouwen als een invloedrijk persoon die een bedreiging vormt voor het Iraanse regime.

In dit verband dient wederom te worden gewezen op de informatie die blijkt uit hogervermelde “*COI Focus*” betreffende “*Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*” van 10 mei 2023, met name dat de Iraanse autoriteiten doorgaans weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming, dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, en dat het eerder personen zijn met een verhoogd risicoprofiel – *quod non in casu* – die in de belangstelling staan van voormelde autoriteiten.

Verzoekende partij brengt geen andersluidende informatie aan waaruit blijkt dat deze informatie niet (langer) correct is. De door haar aangehaalde informatie betreft immers deels dezelfde en/of ligt geheel in dezelfde lijn als voormelde informatie.

Wat betreft haar bewering dat haar oom contact zou hebben genomen met haar moeder omdat het Ettelaat hem vragen zou hebben gesteld over haar politieke activiteiten, stelt de Raad vast dat verzoekende partij hieromtrent niet het minste bewijs bijbrengt. Met deze blote bewering kan dan ook geen rekening worden gehouden.

Gelet op wat voorafgaat, blijft tevens onverminderd overeind dat uit niets blijkt dat verzoekende partij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Iran vigerende wetten, regels, gebruiken en kledingvoorschriften. Wat betreft de hoofddoekplicht in Iran, herhaalt de Raad dat nergens uit blijkt dat het dragen van dergelijke kledingstukken in hoofde van verzoekende partij aanleiding zou geven tot vervolging of het lijden van ernstige schade. Zoals reeds opgemerkt, zijn het recht op vrije meningsuiting en het recht op eerbiediging van het privéleven niet absoluut. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en verzoekende partij blijft in gebreke aan te tonen dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer.

De voortzetting van haar politieke activiteiten in België en op sociale media en de stukken die zij hieromtrent bijbrengt, betreffen derhalve evenmin nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Ten slotte dient te worden herhaald dat ook een loutere verwijzing naar de algemene situatie in haar land van herkomst niet kan worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt, nu een nood aan internationale bescherming immers *in concreto* dient te worden aangetoond.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 2 juni 2023 de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidige asielaanvraag aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT